

ÚLTIMA HORA

CONSPIRACIONS

Mentre el Covid segueix matant, els científics elucubrant i els polítics fent el ridícul, gent desenfeinada busca la manera d'aportar el seu granet de sorra i elabora dia sí, dia també, una llarga sèrie d'hipòtesi a quina més atterradora. Es tot una farsa de les multinacionals per vendre menys? Algun país ha reduït la bomba atòmica a nivell microscòpic i ens va matant a tots? S'ha empipat l'església per falta d'afluència als temples i espera que la plaga torni a convocar rogatives i processons? Malèvoles ments galàctiques s'amaguen darrera la nova pesta?

De moment però tothom està d'acord en l'origen animal del misteri. Quin animal és el portador originari del virus? Es va començar pels ratpenats, els pangolins (terapèutics

segons la medecina xinesa i en perill d'extinció) després es va sospitar dels gats i dels gossos i dels animals de granja en general, sense concretar. Ara els ha tocat als visons.

I mentre corre la veu, ningú no s'ha parat a pensar què seria de l'alta societat sense visons, i de la classe mitja sense mascotes i de la classe pobra sense ratpenats (a la brasa).

Caldria investigar si darrera aquesta persecució contra els animals no s'hi amaga una penya taurina.

Estem acabant amb la fauna. Tan difícil és reconèixer que l'únic animal a extingir és l'home?

(ve de la pàgina 4)

S'hauria de destacar, va dir el Kandinski, ara defensor del projecte, responent-li de tac a tac, que tinc ganes de guanyar aquesta guerra.

El fred m'està apoderant diu el Kandinski. Han desmuntat una cinquantena més de càmeres i el termos de cafè està buit però el grup continua discutint. El Soutine s'embala amb un darrer glop de cafè. Però les imatges són violència?

El Tàpies, des de dalt de l'escala intervé. No, però en donen fe. Mentre descargola

una altra càmera segueix parlant. Com Godard va dir: "La guerra és simple, és portar un tros de ferro en un tros de carn."

Però donar fe del que succeeix a través de les imatges no és fer la guerra, respon el Soutine.

No! Però és oferir ulls als que ens putegen. Té, agafa-la! I el Tàpies li llença la càmera tot baixant de l'escala. És tracta de que no puguin veure-ho tot.

La Kahlo consulta al mòbil cap a on han d'anar i després, en una inspiració sobtada, fa una foto al grup. El que ens prohibeixen és això mateix. Saben que tothom pot desfundar el seu mòbil i gravar sobre la violència policial en una cantonada, i que després s'emeti a les xarxes i denunciï la injustícia, i que ningú ho pugui negar

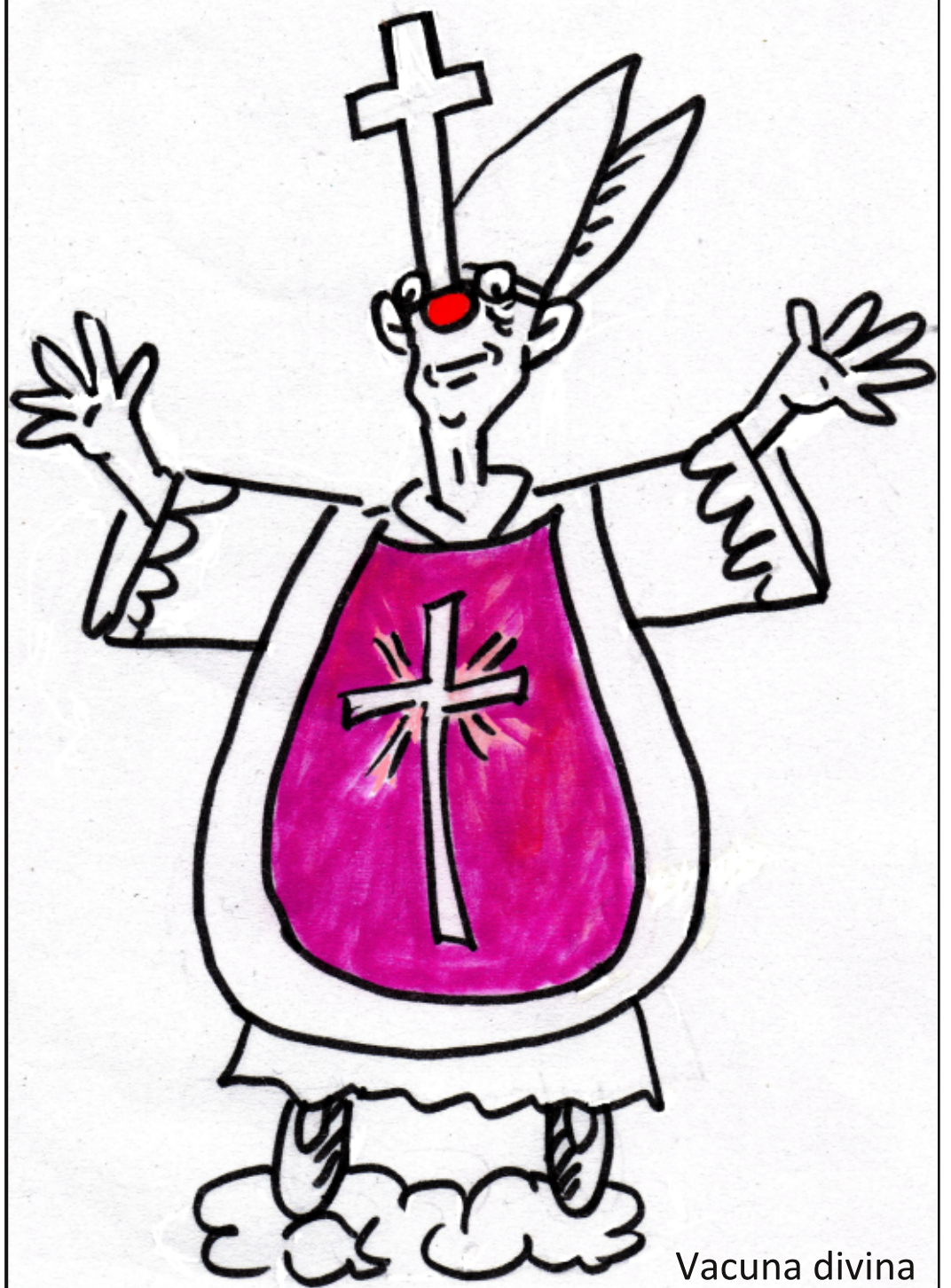
sense fer el ridícul més vergonyós.

Intervé el Picasso amb veu cansada d'empènyer el carret. Jo afegiria que el ressorgiment dels moviments d'emancipació serà a través de la imatge viral. Són com una veu o un crit davant la impunitat del poder.

Tinc un pipi escandalós! I tinc la regla!

S'exclama la Kahlo. Jo també diu el Soutine. Tens la regla, tu també? Diu ella, somrient. I Qui més? Un a un aixequen la mà.

El grup viu un excitant i sublim moment de sensació d'impunitat i vol continuar desmuntant càmeres però la Kahlo, amb severa mirada, els fa entendre que cal fer una pausa. Cadascú al seu torn va proposant que fer. Tornar-se'n a casa. Anar tots a una casa. Anar a dormir

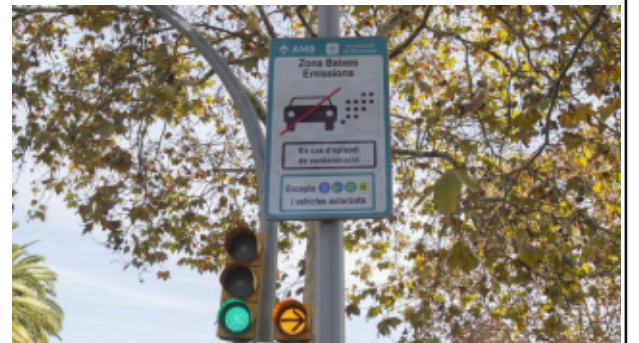

Vacuna divina

abans que el sol els atrapi al carrer. Que ella marxi i ells segueixin després de pixar en una cantonada... procurant que ningú els vegi.

Mireu, intervé el Picasso, cap llei hauria d'impedir ni la llibertat de premsa ni el dret a la informació. Tant si no hi ha res, com tot, a amagar, hem de seguir sent capaços de mostrar-ho tot.

Suposo que no parles del meu cul? El talla la Kahlo impertinent. Apa, deixem l'escala, les granotes i els carrets en aquesta obra

abandonada. Fa anys que està tancada!!

Deu minuts més tard els GOMES aturen dos taxis.

CONTINUARÀ